

ஸ்ரீசற்குருவே-கம:

419⁵

ஸ்ரீ ஆத்மான்ந்த சுவாமிகள்
இயற்றிய

திருப்போசர்,
ஸ்ரீசிதம்பரதேசிகரந்தாதி.

மதுரை வடக்குமாசிவீதி
மனோன்மணி விலாச அச்சியந்திரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1929.

Acco 36237

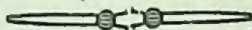
ஓம் தத் சத்.

பரப்பிரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீ ஆத்துமாநந்த சுவாமிகளியற்றிய

திருப்போருர்,

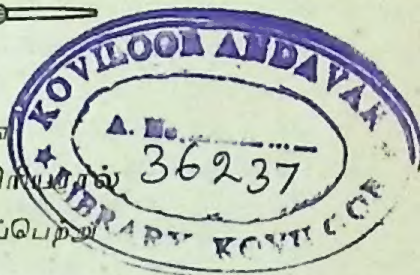
ஸ்ரீ சிதம்பரதேசிகரந்தாதி.

இஃது

இந்நூலாசிரியரால்

பார்வையிடப்பெற்றது

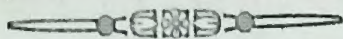
மதுரை

மனோன்மணி விலாச அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது,

1929.

உ
ஸ்ரீசற்குருவே நம:
திருப்போரூர்
ஸ்ரீ சிதம்பரதேசிகரந்தாதி.

மங்கலம்.

சீர்பெருகு போரூர்ச் சிதம்பரதே வற்கணியும்
நார்பெருகற் தாதிக் கு நன்மைதரும்—பார்மே
னடர்குஞ் சயிலமென நார்புயங்கொண் டோங்கு
கிடங்குஞ் சரத்தின் கழல்.

நூல்.

கொல்லும் மனமுந் தொடராத சோதியுமற்
றெல்லா மு மெங்கு மிருப்பானு—நல்லதிருப்
போருந் புல்லிப் புரிந்தாண்ட புண்ணியனே
யாராயின் வேறென் றனன்.

(1)

அல்லும் பஞ்முன தம்புயப்பூ விற்பதமே
புல்லிக் கிடந்தின் புறுதலின்றி —வல்லவெறி
நாய்போ லலைந்நுமன நைதனன்றோ போருந்
ரூய்போ லருளியவெந் தாய்.

(2)

தாயும் பிதாவுந் தமருந் துணையுமெனக்
காயும் பொருளுந்னை யன்றியுண்டோ—தியவிளங்
கன்றிணையு மின்றவான் காத்தலெனப் போருந்
லன்றோடி வந்தாண்ட வா.

(3)

ஆதிநா னொன்று மறியேற் காமூரி
 லேதுமின்றி யொன்று மிருப்பளித்தா—யாதினியான்
 செய்வேன் பிறிதுஞ் செயலுமிலே னாயினே
 னையா சிதம்பரதே வா. (4)

வாவிதிகழ் போரூரா மன்னியுளக் சற்பகப்பூங்
 காவாய் விருப்பங் களைபுதவித்—தேவனையே
 நம்படியே னுமுடிந னாற்புகழும் பொற்பமையுஞ்
 செம்பதமுந் தாங்கவருள் செய். (5)

செய்யாய்போ ரூரமருந் தேசிகசி காமணியே
 பொய்யரிடம், பொய்யாய்ப் பொருந்திநின்று—மெய்யருளம்
 போக்கு மிடத்தின் புருவாய்ப் பொலிகின்றும்
 நீக்கமிலா வின்வடிவ நீ (6)

நீநா னெனும்பேத நீக்கியொன்று நிற்கவைத்த
 கோனேபோ ரூரகினைக் கூடாதே—கானற்
 றெரிநீ ருலகமெயாச் சிந்தித் துழன்றே
 இருங்கதியுந் றுர்க னெவர். (7)

எவ்வாறு முத்திரிலை யெய்துமென வெண்ணிமன
 னைவேனைப் போரூரெந் நாதரநா—எவ்வமெலாம்
 போக்கிமுழு தாண்ட புதுமை புகலரிதே
 வாக்கும் மனமுஞ் செலா. (8)

செல்லாமற் செல்வரிடஞ் சென்றெதையே னுங்கொடுக்கச்
சொல்லாமற் றன்னடிக்கே தொண்டாக —வெல்லாங்
கெடுத்தேக னாகக் கிருபைப்போ ரூரன்
றடுத்தான் டருளியது தான். (9)

தடுத்தானாங் காலிடவத் தத்தா லணைத்தே
யெடுத்துச் சியில்வலக்கை யேற்றிப்—பிடித்துரைத்த
சொல்லமரு ரையா தொழும்புலாந் தேமுனைத்து
நல்லகனி நல்கியதிந் நான். (10)

நானவமே போக்காதே நன்னெஞ்சே போரூரன்
ருளே தலைக்கணியாத் தாங்கியவ—னொளெனவே
வாய்ப்பறைகொண் டார்க்கின் வருஞ்சமனுங் கண்டகல்வா
னய்ப்போருந்த வஞ்சவா னல். (11)

ஐதரித்தா னெஞ்சே யமருரெம் மாதியின்று
ணீதரித்து நிற்க நிழலலிக்குந் —தீதறுசீ
ராகந்த நல்குமப்பா லத்துவித பூரணமெய்ஞ்
ஞாநமுமாய் சின்பா னனும். (12)

நண்ணுசீர்ப் போருரெந் நாதனவி னல்வாக்கை
யெண்ணுதொறு முள்ள மிளகுமாற்—புண்ணை
மருவடல்கம் பிக்கும் மயிர்க்குச் செறியு
மிருகிழியு நீர்சொரியு மே. (13)

ஏவாருங் கோவார்பா லின்பாவ தெம்போருர்த்
தேவனடி தீண்டாத சென்னியர்க்காம்....பூவா
ரடிமுடியின் மேலணியு மன்புடையார்க் காழிக்
கடுவே கடுத்திலகுங் காண்.

(14)

காணப் படுவதுவுங் காணப் படாததுவும்
பேணப் படாதவெலும் பேரேயாங்....காணும்
பொருளேநீ போருரெம் பூரணனே பொய்த்த
மருளேயா மற்றோர் மதி.

(15)

மதிபெற்ற மெய்யடியார் வாழ்வே போ ருரிற்
றுதிபெற் நிலகுசயஞ் சோதி....திதிபெற்ற
வுன்சொருபங் கண்ட வுடனணிய மோடினவே
லென்சொருபம் யாதா யிடும்.

(16)

இடும்பை யிடும்பை யெழுதா தியற்றில்
குடும்பக் குழாஞ்சுமக்குங் கூலி....புடம்பினையே
நானென் றழிந்தேனை நற்போரு ரெந்தையறி
வானந்த மாக்கினு னால்.

(17)

ஆக்கன்முத லைந்தொழிலுஞ் செய்து மசலனாய்
நீக்கமிலா தெங்கு நிறைந்துநின்றங்....காக்கவெனைப்
போருரி லன்றோர் புருடன்போ லாண்டாய்நின்
சீர்கண்டேற் கியாது செயல்.

(18)

செயலுன் றிருவடிக்கீழ்ச் சேவையே யன்றி
யயலொன் றறியா தடங்கு....மியலொன்றே
வேண்டுஞ் சமரூர் விளங்கும் விளக்கொளியே
யாஸ்டோ விசையு மிசை.

(19)

இசைத்தவிசை யொன்று ளிருவினையோ டொன்ற
வசைத்தபுர மூன்று மழித்துர்....திசைநான்கும்
போர்த்தபுகழ்ப் போரூர புண்ணியனென் பேரடைதி
தீர்த்தவிதன் செய்கைத் திறம்.

(20)

திறம்வேண்டி. எல்ல செயல்வேண்டிற் சேமம்
பெறவேண்டிற் செத்துப் பிறவா ....நெறிவேண்டிற்
செய்யதிருப் போரூர்ச் சிதம்பரப்பேர்த் தேசிகர்க்கு
மெய்யடிய ரர்க்கிடு மின்.

(21)

மின்னிப் பொழிகாள மேகமே வேருகா
தென்னி லிலகு மிளங்கதிரே....மன்னுவளங்
பூத்ததிருப் போரூரிற் பொன்னே கடைப்போகக்
காத்த லுனக்கே கடன்.

(22)

கடங்காத்து நல்லோர் களாலியற்றி வைத்த
மடங்காத்து மாய்ந்த மடந்தீர்த்....திடும்போரூ
ரெந்தாய் நிருவிதற்ப ளின்பகிட்டை நீங்காத
மைந்துகிந்தைக் கெய்தவருள் வாய்.

(23)

வாய்க்கும்ப லாற்றான் வருமேன்மே லாகவின்ப
நோய்க்கும்ப னீங்கி நொறுங்குமே....தாய்க்கும்ப
லெண்மடங்கு செய்தபையா னேர்ப்போரு ரெம்மான்ற
ஈளுண்மடங்கி நெஞ்சே யினு: (24)

உன்னியுன்னிப் பார்த்து முறுமையினுற் போருரின்
மன்னிறைதா னீங்க மதியாதே....நன்மனமே
நீகாண்டற் கொல்லா னிழலளிப்பா னின்றதன
தாகார மாகையுன்வாழ் வாம். (25)

ஆமெனவு மொன்றையிது வல்லவென வுங்கூறி
நாமா தியிலமுந்து நாட்டமதா—லேமந்த
புத்தியுளார் வாய்ப்போர் புரிந்திறப்பார் போருரன்
பத்தரது கண்டுநகைப் பார். (26)

பாராதி பூதப் பரப்பாய்ப் பரந்துநின்றும்
பேராதி யொன்றுமில்லாப் பேரொளியே—சீராதி
யோங்கு சமரு ருடையா யுளமுனடி
நீங்கா தமையவரு ணீ. (27)

நியாரென் பார்க்கெதிரே நிற்பதுட லென்னுது
நாயினுங்கீழாய்நான் நரனென்று—பேய்பிடிக்கப்
பட்டேன்போற் கூறும் பழியையம ருரிலத்தந்
தொட்டித்தாய் நீயே துணை. (28)

†உள்-ஏழனுருபு.

துணையென் றடைந்தேன் றயரொழித்தா ளென்று
மிணையொன்று மில்லாத வேகா....பணையொன்று
பும்பொழிலார் போரூரில் பூரணனே யாசனமுங்
காண்பரியா யுன்றன் கழல்.

(29)

கழலடைந்த நாயேன் கடும்பவநேய் வித்தை
யழலடைந்த பஞ்சி னழித்தாய்....நிழலடைந்த
வாசத்த மொன்றின் டமரூர செய்கொடுமை
சாராறு சாரவரத் தா.

(30)

தாவும் பரிகளாச் சத்தாதி வீதிகளின்
மேவிந் திரிய *விரையடக்காய்....நாவொன்றுந்
தென்சா ரமரூரில் நேனிகா செப்பரிய
வுன்சிரே பாடியுவக் கும்.

(31)

கும்பிமதங் கொண்ட குணம்போன்முன் வாசனையால்
வம்பிழைக்கும் கெட்ட மனங்கெடவே....நம்படியார்
மேவுதிருப் போரூர் விளங்கொளியே மெய்மருந்தாஞ்
சேவடியே தந்தருந்தச் செய்.

(32)

செய்வா சனைக்கேடு தீயமனக் கேடொருங்கே
நையாம லிண்டுமின்ப நண்ணவே....மெய்யடியார்
சூழுகிறைந் தார்த்துத் துதிபுரிந்து கொண்டாட
வாழுஞ் சமரூர் மனே.

(33)

* விரை-வாசனை.

மன்னேயே மங்கா மணிவிளக்க வான்குடரே
தன்னேரி லாயெனைமுன் றந்ததந்தா....யன்னே
திருப்போரூர்ச் செல்வா சிதம்பராதே வாவுன்
னிருப்பேயா மெங்கு மெலாம்.

(34)

எல்லாநீ யென்னிலெனை யாரென்பே னியானென்னி
லல்லவென வத்துவித மாண்டழிவு....புல்லுதலா
லோங்குபுகழ்ப் போரூரா வுள்ளமுரை யோய்ந்துநிற்ற
னீங்காத பாங்கா நிலை.

(35)

நிலையாகக் கண்டவெலா கின்றகனாப் போல
விலவாக வுள்ளதுள்ள தேயா....யிலகுகின்ற
தெந்தை சமரூரி லேயாண்ட வன்றுமுத
லுய்ந்தே னுவந்தே னுளம்.

(36)

உள்ளத் திருந்தின் புணர்த்தியுனை யுன்னாத
கள்ளருள்ளத் துள்ளே கரப்பவனே—கொள்ளவருள்
போரூ ரிறைவாநின் பொன்னடியி லெந்நாளு
நாரூற வேண்டுகின்றே னான்.

(37)

நானா யிருந்தநடந் தேன்முதல நற்போரூர்க்
கோனாண்ட நானேயக் *கூறெழிய—நானேநா
னாயினேன் மற்றவைக ளங்காதி யென்றயலாய்ப்
போயினவென் னாலறியிப் போதா.

(38)

* கூறு-அத்தியாசபாகம்.

போதாவே தார்தப் பொருட்ககா போருரென்
 னாது நினைப்பாட நாதாவே—சீதா
 சிதம்பரதே வானினது செந்தா மறைத்தா
 விரிதஞ்சார்த்து கெம்மிடநன் னெஞ்சு

(39)

செஞ்சாமே சிவிந்து நிற்க னிரும்புதியேன்
 மஞ்சதாழ் மாட வரிசைஞ—முஞ்சமஞர்த்
 தையனையான் செம்பதுமத் தானிணைய நீங்காது
 தேயமுட னேகமந்து நில்.

(40)

நில்லா விடலை நிலையென்று போற்றியுன்றாட்
 புல்லாத புல்லாநிலைம் போயொழிய—நல்ல
 சமஞ சிறைவானின் முளடி யார் நானுந்
 தமசாகிந் குழவரு டா.

(41)

தாவுந் தொழில்கற்றென் பெற்றாய் சனூர்த்தசமாய்
 மேலும் புலவனென மேல்கீழு—சானியயன்
 மாலேதன் புற்றார் மனமேபோ ருசிறைதான்
 *மேலடங்கி மின்பாய் விடு.

(42)

விடுகின்ற மில்லை விடயங் சனில்வீழ்ந்
 தடுகின்ற திப்பதங்க மாசிக்—கெடுமனமே
 யிதோ கசுப்போரு செந்தை கழனிழலிற்
 நிதற் நிரூப்பதுவோ செப்பு.

(43)

செப்புகின்றே னென்றுநன்னெஞ் சேயின்பஞ் சேருவழி
தப்புமொழி யன்று சமஞர்வா—ழப்பன்
றுணைத்தா டுணைசார் துயரின் விடயந்
தணக்கும் பகையாந் தவிர். (44)

தவிருந் துயரஞ் சமஞரி லெந்தை
யவிரு மலர்த்தாளி லன்பாய்க்—கவரின்றிப்
புல்லிக் கிடக்குநிலை பூனுதிநெஞ் சேயதனை
வெல்லுந் தாம்பெருகு மே. (45)

மேவாரா வார்கன் விளங்கமரு ரெந்தைசரண்
மேவா தவர்களே மேவினார்—நாவார
அன்னவன்சீர் பாடியவ னங்கிரியம் போருகப்பூ
மன்னுமது வண்டாகு வார். (46)

வாரானே யந்தகப்பேர் மன்னுவோன் முன்னாளி
லோரன்பன் பாலுந் துடையுண்டு—தீர்வருந்துன்
புற்றா னதனாலே யொண்போரு ரெந்தைதர
ளிற்றா முடியா ரிடம். (47)

இடமாகு மெல்லா மெனும்பொருள்கட் கஃதே
படர்கந் பனைக்குப் பகையாய்—மடமுடைக்கு
மிம்மா நிலம்புகழு மேராரும் டிபாருர்வா
ழம்மானெம் மாளு மடி. (48)

அடியார்க் கடித்தொண்ட னுகேனம் பொற்றூண்
முடி குடி யஞ்சலித்து முன்னின்—நிடையிடைநின்
யிருந் துதியேன் கிதம்பரா வென்னேனைப்
போருரி லாள்வற் புதம்,

(49)

புதிதொன் நெழுத்திப் புவனம் விழுங்கி
இதுவென்ற வெல்லா நிறப்பித்—ததுவேயாய்ப்
பூணாவின் பாடிப் பொலிகின்ற தேற்போரூ
ரானு நானூர்நீ யார்,

(50)

யாவ ரெதுசொலினு நற்புகழார் பொற்போரூர்த்
தேவன்சொற் போலின்பஞ் செய்யுமா—பூவில்
வருந்துன் பனைத்திணையு மாற்றுமா சாவா
மருந்தா யிருந்துதவு மா,

(51)

மாவெல்லஞ் சார்த்து மதுரகுணம் பெற்றதுபோ
லேவியைம் பூகாதி யெல்லாமு—மோவலிலா
நின்னை மருவி நிகழ்வனவான் போரூரா
வுன்னிற் பி.ரி.யினுள யோ,

(52)

தங்கலென வுன்ன முறைத்தொளியா யோருருவுந்
தாங்காது நிற்குந் தலங்கண்டார்—தேங்கு
புனல்வளஞ்செய் போரூரிற் பொல்லா மணிதாள்
வனமறிந்தா செம்முறவா வார்,

(53)

வாரியையோர் கான்முன் மடுத்துவிட்டான் சன்னுவென
லோர்பெரிதோ வெல்லா வுலகுகளு—நேரறிய
நித்தியந்த னுள்ளடக்கி நெஞ்சு விடல்பெரிதோ
மத்தியஞ்சொல் போரூர் மனே.

(54)

மனனே சலித்து மழுங்கா தமரு
ரினனே ரறவொளிநு மெம்மான்—றனதெதிருஞ்
சென்றிடா தாண்டே யடங்கிடுதி சேவடியி
னென்றி யுடனதுவே யாய்.

(55)

ஆகுதியா கம்பலசெய் தாலமரு ரம்மான்றூட்
பாகுதிக முன்பற் பமேபதியு—மோகமற
வெந்நாளு நீங்கா தியையி னெழுமின்பஞ்
சன்னமா கூறத் தகா.

(56)

தகாமை சமரூர்வாழ் தந்தைதாட் குள்ள
நெகாமையுட லாதிகளி னின்று—பகாமை
தகுதி யவன்றாளிற் சார்ந்தயலுன் னுமே
பகுதி யறநிற் பதாம்.

(57)

பதாம்புயவின் பத்தேனை பருகுவண்டொப் பன்ப
ரிதாகிதமுந் தாழ்வுயர்வு மெண்ணார்—சதாவறிவா
ய்யுநெறி நிற்பா ருவர்ப்புவர்ப்பி லொன்றார்கள்
செய்யசம ரூர்த்தே சிகன்.

(58)

கெதந் திருத்தாளிற் சேர்த்துதினந் தாம
வகமுன்பே மன்பெ லமுத்தி—கெழிற்வடையக்
கண்டனியே கண்டு களித்தமுத மேபெருக்கப்
பண்ணுந் போ குறிப் பரா. (59)

மரபமாய் நீற்கும் மரசகா வேகா
ந்மரபரி மரம்ப லித்தா—மராதனனே
விண்ணு மோடி சிறிபொழில்சூழ் போரூரி
விண்ணு வெண்புழுது மாள். (60)

ஆளா தொழியா யெனினு மடர்படர்க்
கிளா தொழி தெழியறியேன்...வாளா
விந்நினைந் றுற்றலென் செய்வேன் றவித்தா
மருக்கிளர்போ குறித் தியா. (61)

தியாநா தியானந் தியேயமெனு மூன்றும்
மேயாமல்ல மாய விமலா—தயாந்தியே
யன்பர்க் சுழுதா னவனே யமருா
வின்புறவு ன்பதமிங் கி. (62)

செயன்று கேட்டு மியல்பில்லா வேளையையும்
நியுவந்தன் முண்டுன் னிலையுதவி—ஓயே
லுடலாதி யுன்னுடைமைக் கொண்சமரு ரெந்தா.
யிடரார் தவிர்ப்பா நினி. (63)

இனியா ரினியா மெனக்குந் யன்றி
யனியாய மாமவே றறையிற்—யுனியுறுமே
லோலாட்டு வேளன்றி யொன்றறியேன் போளுரா
காலடைந்தேற் சென்னே கதி.

(64)

கதிகூட்டு மெய்யடியார் கட்கழியா நல்ல
நீதிகூட்டுந் துக்கமெலா நீக்கும்—மதிகூட்டும்
வம்பார் மலர்ச்சோலை மன்னுசம ரூரிறைவ
னம்போ ருகப்பூ வடி.

(65)

அடிப்போதி லன்பருளை யாநந்தத் தாலே
படித்தாடி க் கூடிப் பரவுங்—கடிப்பொழில்சூழ்
தென்போரு ராவெனைமுன் றேடிப் பிடித்தாண்ட.
தன்பகற்றித் துன்புறுத்தற் கா.

(66)

காக்கின்ற யென்னிற் கடிய மனக்குரங்குன்
பூக்கழலை விட்டுப் புறம்போமோ—தேக்குறுபே
ராநந்த மன்றி யடையுமோ போருசிற்
கோநந் திடாநந் குண.

(67)

குணக்குன்றே போருர்க் குருபரா வின்ப
மணக்கும் பதாம்புயப்பூ வண்டா—யினாக்கமுற
நிற்கு நிலையினையிந் நெஞ்ச சமருரா
கற்குமெளி தானவழி காட்டு.

(68)

காட்டு மிருகமெனக் கட்டுவிட்ட நாயென்ன
வோட்டம் பிடிக்கு முளமடக்காய்—நாட்டுபுகழ்
புல்லுந் திருப்போரூர்ப் பூரணபு மாதனனே
நல்லுதவி யாமிதிந் நான்.

(69)

நாளுக்கு நாளினிக்கு நற்கரும்பே நாயேனை
யாளு மமரு ரரசேநின்....ருளருளா
யன்புமீக் கூர வகமசைனி லாதடங்கி
யின்புருவா யொன்றா யிட.

(70)

இடராம் விடயத் திடைநாடி யோடிப்
படருற்று வாட்டப் படுகை....விடுமெனமே
சீராரும் போரூர்ச் சிதம்பரதே வன்றிருத்தாள்
வாரீசப் பூவா வையேல்.

(71)

வையா கரணமெலாந் கற்றால் மனந்துயரா
னையாம லுய்யுநிலை நல்குமோ....வையா
சமரு நிறைவானின் ருணிழலி லன்புந்
றமையுநிலை யொன்றே யலால்.

(72)

அல்லா மனித்தை யவித்ததுபோ லற்பதுன்பு
நில்லா தொழித்திந்த நெஞ்சினுக்கு....நல்வதிருப்
போளு ரரசேநின் பொற்றூரில் வற்றாத
வாரா தார்தருதி யால்.

(73)

ஆலைக் கரும்பா யகந்துயரா னையா துன்
காலஞரிக் காலங் களிப்படைய—மேலோர்கள்
சூழ்ந்துதொழப் போருநிற் றாயசிதா காயமதாய்
வாழ்ந்துவரு தேசோ மயா. (74)

மயல்கெடுத்தாய் துட்ட மதிக்கதிக தீய
வியல்கெடுத்தாய் நன்றே யெனினும்—முயல்கெடுக்குந்
துன்பங் களையேன் றுடைக்கின் றிலேபோரு
ரென்பரமா நந்தா விசை. (75)

இசைவாக வுன்ற னினனடியென் சென்னி
மிசைநிறுவி யல்விடயம் வீட்டி—நசையின்ப
மொன்றிலே யோங்க வுளமுலப்பச் செய்தியால்
வென்றிபெறு போருந் மெயா. (76)

மெய்யென்ற பேராலே மேவுடனா னென்றிருந்த
மையலினை மாற்றியதை மாறுக்கி—யையன்
சமருந னம்மெய் சடமென் றொருபே
ரமையுமது வுங்காட்டி னுன். (77)

ஆனா வழுதே யடியார் மிடிக்கெடுத்து
வானோர்க் கரியசுக வாழ்வருளுங்—கோனே
சகநா யகனே சமருநில் வாழ்தே
சுகநாய காகிருபை செய். (78)

செய்வித்தாற் செய்வேன் செயலொழித்துன் முணிழலி
 குய்வித்தா னுய்வேன்வே றென்றறியே—னைபா
 தி ருவுளத்தா னல்லவருள் செய்யமஞர் வாழ்வே
 யொருதாதியே வின்புற் றய. (79)

மெய்யுறையாகென் றுனமேநீ கேட்கினம
 வையன்போ றினமை யாண்டவனை—மெய்யாரச்
 சூழ்த்து புகழ்த்து துதிசெய்தட் டாங்கமுறத்
 தாழ்த்தின் புறுவதே தான். (80)

தானாய் முழுதுமாய்ச் சாரு முழுமுதலாய்க்
 கோனாய்ப் பொதுவினின்றைங் கூத்தாடு—வான்முறையே
 மொட்டி யருள வமருளி லக்காளிற்
 கூட்டி யெனையாள் குரு. (81)

குருபக்தி யில்லாக் கொடியே னெனினு
 மருகுறலா காதென் றகற்றிற்—பெருகுபழி
 புன்பாலா மெல்லா முணர்ந்தாண்ட போரூரா
 வென்னை நீ வையிடா தே. (82)

ரகிழியார் பால்விடர்க்கன் பெவ்வாறவ் வாறுனது
 சேவடிக்க ணன்புதிக்கச் செய்குவாய்—பூவகத்துத்
 நீதன் றுளிக்க மீன்றுளிப்பாய் செந்தா மரைத்தடஞ்சூழ்
 வான்றுதிப்போ ருரிலிறை வா. (83)

0 சிறுட்டி முதலிய முன்னைய நான்கும் செய்வித்து.

வாராயோ வேழை மனத்தின்கண் வந்திருந்து
திராத் துயரனைத்துந் திராயோ—போருநா
வற்பற மெய்யடியார்க் காரமுதா யங்கிவரு
சிப்பா நந்த சிவா.

(84)

சிவாவென்ற சொற்குமருத் தீவினையா னாறு
முவாவின் தொளிபோ லொடுங்கு—நிவாத
விளக்காய்த் துளக்கறள மேவுயரா நந்த
மளங்கவல்லா ரார்போரு ரா.

(85)

ஆவின் முதலெழுத்தொன் றெல்லாமாய் வேறுமாய்
மேவுதல்போற் பூதாதி மெய்யீருப்—பாஸியங்கு
பூணனாய் வேறு பொருளாகி நிற்குதியே
லார்போரு ராநினறி லார்.

(86)

ஆராய்வார் பாலவரே யாவா யதுவொழிந்த
நீரா ரிடத்துலகாய் நிற்பாயே—போருர்ச்
சினகரத்தி லெந்நாளுந் தேவதுதி மல்கத்
தினகரனாய் வாழீழுச் சிதா.

(87)

சிதாநந் தகனமுத் தேகதக னாவந்
புதாநந் தகநாப் புதைகள் *விதானமுறச்
சுந்திக்க வாழ்த்தப் பணியத் திருப்போரு
ரெந்தா யருளுதியா லீண்டு.

(88)

சண்டான் டெனும்பிகற்ப மெல்லா மழிந்தொழிய
யாண்டு நீ யாய்க்கிவங்கு நன்மையொன்றே—வேண்டுந்
திருப்போருர் மேனியமெய்த் தேசிகா செந்தா
வருப்பிவிடா நாயேற் கருள்.

(89)

அருளமுதத் தேக்க வடியேற் கருத்தி
மருள்வா சனையையற மாற்றித்—தெருளமைய
கல்லாம குரிடையெந் நாளுஞ் சிதம்பரப்பேர்
புல்லிவனார் வாழ்வே புரி.

(90)

புரிவென்று நீங்காதான் பூவடியிற் சூய
கிரிவொன் றுளங்குவிவை மேவப்—பரிசின் றி
பின்பம் பெருக விசையாய் திருப்போரு
வென்பமா நந்தா வெனக்கு

(91)

சனக்கினிய நிலை யிருந்தாலும் வேண்டேன்
மனக்கினிய கின்புதவெம் மானே—தனக்குவமை
யற்றதிருப் போரு டரசே யடியேன்பாற்
குற்றமுறி லும்பொறுத்தாட் கொள்.

(92)

கொள்வாப்போ ருர்மேவு கோவேபுன் னுவடியேன்
கிள்ளு மிசைத்தொடையை வெள்ளையென்று —தள்ளாதே
வெள்ளையின்பாற்கள்ளமொன்றுமேவாமெகொண்டுமுன்சி
ருள்ளுமையாய் நிற்பது கொண் டும்.

(93)

உன்னடியே யென்முடிக்கோர் தென்முடியா வுற்றொளிர்
 வின்வடிவே யுள்ளத் துறையுளா—மன்னவருள்
 செய்யாய் திருப்போரூர்ச் செய்யா சுயஞ்சோதி
 பையாமெய் யாயது யா. (94)

ஆதார நீயே யசற்றிஷடி யேன்வெறுநா
 னாதா ரகமற் றவனாவேன்—நீதா
 சகத்தார் பணியமரூர்ச் சாமீ யபயம்
 புகத்தா வடியம் புயம். (95)

புயத்தின் முகமணையப் புல்லியத்தஞ் சென்னி
 யியைத்துரைத்த வோர்சொல் லிருளின்— மயத்தவெலாம்
 நீக்கி யமரூரா நின்றநம்பே தத்தினையும்
 போக்கியதே யீதற் புதம். (96)

புதனசிதன் பாணுகுசன் பொன்னிருபாம் பிந்து
 சிதனிவர்கோ பங்கனொன்றுஞ் செல்லா—துதிபெருகு
 போரூரில் வர்மும் புனிதாநின் பொன்னடியி
 னுரினர்பா லின்பே நனும். (97)

நண்ணு மனமே நமதுதிருப் போரூரன்
 றண்ணினத் தாணிழலைச் சார்தியே—வெண்ணரிய
 புண்ணியமுந் தீயதுன்பப் போக்கும் புனிதமும்பி
 னுண்ணிறைபே மாநந்த மும். (98)

உம்முடைய வல்ல வொருபயனு மோதல்கீ
 ரெம்முடையான் போரு ரிறைவன்றான் —மும்மைப்
 பயனுந் தருநேர் பணிந்து துதிசெய்
 தியைந்ததுவாய் நிற்பீ ரெனின், (99)

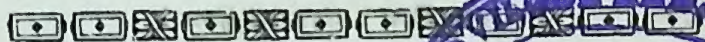
என்னென் பனவோ ரிருப்பிலிரா வற்றா
 லெய்யமசத் தாமதனா னுவே—யினியபொரு
 ளொன்றே யதுதிருப்போ ருநிற் சிதம்பரப்பேர்
 தொன்றே யமைந்ததெனச் சொல் (100)

வாழ்த்து.

பூவளஞ்சேர் கோவினகர் முத்தா நந்த
 பூரணனம் போருகப்பூ வடிகள் வாழ்க
 காவளஞ்சேர் சோழவந்தா னகர்மே வன்பர்
 கருதுசிவப் பிரகாசன் கழல்கள் வாழ்க
 நாவளஞ்சேர் துதிபெருகு சிதம்ப ரப்பேர்
 நங்கூரவன் பங்கயப்பூ நகைத்தான் வாழ்க
 பாவளஞ்சேர் போருநர் தாதி யிர்தப்
 படிவிளங்கும் படிவிளங்கி வாழ்க மாநோ.

திருப்போருர் ஸ்ரீசிதம்பரதேசிக ரந்தாதி

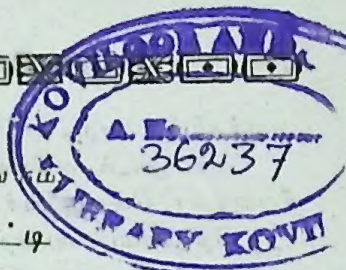
சம்பூரணம்.

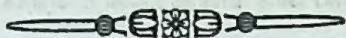
உ

ஸ்ரீ சற்குரவே நம:

கோவிற்பட்டி

ஸ்ரீ முத்தானந்த தேசிகர் அதிஷ்டான
மங்கள தின பஞ்சரத் தினம்.

மங்கலம்.

திங்களி லின்ப நல்குந் தேசிகன் சினக ரஞ்சேர்
மங்கள கால நன்கு வழங்கநா வுளங்கள் வாழ்க
வெங்குமெந் நாளு மொன்று யிருந்தில கின்ப ரூபப்
புங்கவ னுன முன்னேன் பொலிமல ரெழிற்செந் தாளே.

உலகமெலா முதித்தொடுங்கு மிடனாய்த் தன்பா
லொருபொருளு நாணரவை யொத்தி லாம
லிலகமலா நந்தசயஞ் சோதி யொன்றே
யிருவினையால் வருதுயர மூன்றிற் கஞ்சி
மலரனைய கழலடைந்த வடியார்க் கிம்மை
மறுமைமுத்திப் பயன்மூன்றும் வழங்கவேண்டி
யலகறுசீர் முத்தானந் தப்பேர் டிகாண்டிங்
காசிரிய சிகாமணியா யவத ரித்தே.

அவத்தரித்த வறடியார்க் கருளி யப்பா
 லம்மனுடக் குறியகற்றி யசர லிங்க
 சிவவடிவா யிவணடியார் முன்னுட் செய்த
 சிறத்தவப் பயனுதவத் தெரிந்தந் நாளே
 புவனிபுகழ் கோவினக ரெனக்கொள் பேசிப்
 புரம்பொருளோ டியைந்தென்றும் பொலிய வேண்டிக்
 குவடெனவற் புதமுறச்செய் பணியா லோங்கு
 கோவில்கொண்டு விளங்குகின்ற தெந்நா ளென்னில்

கலியுகம்ம யாயிரத்து முப்ப தோடு
 கலந்தகொல்ல மாயிரத்து நூற்று மூன்றிற்
 குலவியவை காசிமதி பத்து மொன்றுங்
 கூடியதே தியினல்ல குருவின் வர ர
 நீலவுழுத லெழுங்காலத் தைந்தாம் பக்க
 நிகழ்பூச நாளமிர்த யோகஞ் சேர்ந்த
 நலமுதவு மினுனவிலக் கினநா முய்ய
 நங்குரவன் றிருக்கோவில் கொண்ட நாளே

திருந்திய செங்கோல் வாழ்கடி சீரிய னுடு வாழ்கடி
 பெருந்திரு வியைந்து கோவி னகரினம் பெரிது வாழ்க
 மருந்தெனு முத்தா நந்தன் மலரடி வாழ்க வன்னு
 விருந்தெழி லிலகுங் கோயி லிசையுற வாழ்க மாதோ

மங்களதின பஞ்சரத்தினம்

சம்பூரணம்.